EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 1.12.2016
COM(2016) 755 final

2016/0371 (CNS)

Käibemaksusüsteemi ajakohastamine seoses ettevõtjalt tarbijale suunatud piiriülese e-kaubandusega

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse nõukogu määrust (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas

{SWD(2016) 379}
{SWD(2016) 382}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Käesolev ettepanek on osa õigusaktide paketist, mis käsitleb käibemaksusüsteemi ajakohastamist seoses ettevõtjalt tarbijale suunatud e-kaubandusega. Paketi kui terviku raamistik on esitatud üksikasjalikult seletuskirjas ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul — COM(2016) 757.

Ettepanek muuta määrust (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas [1] on oluline osa paketist, kuna see paneb aluse asjaomasele IT-taristule ja loob eeldused vajalikuks koostööks liikmesriikide vahel, et tagada nn väikese ühe akna süsteemi (*Mini One Stop Shop*, MOSS) edukas laiendamine muudele teenustele kui telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- ja elektrooniliselt osutatavad teenused ning kaupade kaugmüügile nii ühenduses kui ka väljastpoolt ühendust. Hinnangute kohaselt suurendab pakett tervikuna liikmesriikides käibemaksutulu 7 miljardi euro võrra aastas ja vähendab ettevõtjate jaoks nõuete täitmisega seotud kulusid 2,3 miljardi euro võrra aastas.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

• Õiguslik alus

Ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping") artikkel 113. Kõnealuses artiklis on sätestatud, et nõukogu, kes teeb otsuse ühehäälselt seadusandliku erimenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ning majandus- ja sotsiaalkomiteega, võtab vastu sätted ühtlustamaks liikmesriikide eeskirju kaudse maksustamise valdkonnas.

• Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)

Ettepanek on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega, kuna peamised käsitletavad probleemid (moonutav mõju, suur halduskoormus, nõuete täitmisega seotud kulud jne) on tingitud kehtiva nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi[2] (edaspidi „käibemaksudirektiiv"), ja sellega seotud õigusaktide sätetest. Võttes arvesse, et käibemaks on ühenduse tasandil ühtlustatud, ei või liikmesriigid ise erinevaid eeskirju kehtestada ja seega on piiriülese e-kaubanduse käibemaksusüsteemi ajakohastamise algatamiseks vaja komisjoni ettepanekut muuta käibemaksudirektiivi ja sellega seotud õigusakte. Ettepanek peaks pakkuma selget lisaväärtust võrreldes sellega, mida on võimalik saavutada liikmesriikide tasandil. Lisaks MOSSi laiendamiseks vajalikele tehnilistele muudatustele vähendatakse käesoleva ettepanekuga MOSSi kasutavate maksukohustuslaste halduskoormust, nähes ette põhimõtte, mille kohaselt maksuameti poolt maksukohustuslasele esitatud dokumenditaotlusi ja haldusuurimisi peaks alati koordineerima liikmesriik, kus maksumaksja on käibemaksukohustuslasena registreeritud.

• Proportsionaalsus

Ettepanek on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, st ei lähe kaugemale sellest, mis on vajalik Euroopa Liidu toimimise lepingu eesmärkide, eeskätt turu sujuva toimimise saavutamiseks. Mis puutub subsidiaarsuse põhimõtte järgimise kontrolli kriteeriumidesse, siis

[1] ELT L 268, 12.10.2010, lk 1.
[2] ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

ei suuda liikmesriigid lahendada probleeme ega kõrvaldada probleemide põhjuseid ilma ettepanekuta käibemaksudirektiivi ja sellega seotud õigusaktide muutmiseks. Ettepaneku kaks aspekti on proportsionaalsuse põhimõttest lähtudes väga olulised. Esimene puudutab liikmesriikidepoolset kooskõlastamist seoses halduspäringute ja ettevõtjate auditeerimisega MOSSi raames. Selline kooskõlastamine võib kaasa tuua tulemuslikuma ja tõhusama nõuete järgimise korra nii liikmesriikidele kui ka ettevõtjatele. Siiski ei ole tarbimisliikmesriigil keelatud ettevõtjatega vahetult kontakti võtta, kui registreerimisliikmesriik ei nõustu sellega, et auditeerimine on vajalik. Teine aspekt puudutab haldustasu, mille kaudu saab registreerimisliikmesriik 5 % teiste liikmesriikide eest kogutud summadest, et hüvitada MOSSi IT-süsteemi ajakohastamiseks tehtud investeeringuid pärast MOSSi kohaldamisala laiendamist ning püsivaid hoolduskulusid ja vahendeid, mis kulutati selles liikmesriigis asuvate ettevõtjate kontrollimiseks, eesmärgiga tugevdada koostööd ja parandada eeskirjade järgimist.

- **Vahendi valik**

Käesoleva ettepanekuga muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 904/2010.

3. JÄRELHINDAMISTE TULEMUSED, KONSULTEERIMINE SIDUSRÜHMADEGA JA MÕJUHINNANGUD

Käesolev ettepanek on osa õigusaktide paketist, mis käsitleb käibemaksusüsteemi ajakohastamist seoses ettevõtjalt tarbijale suunatud e-kaubandusega. Järelhindamiste tulemused, konsultatsioonid sidusrühmadega ja mõju hindamine on täpsemalt ära toodud seletuskirjas ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul — COM(2016) 757.

Sidusrühmadega läbi viidud konsultatsioonides olid ettevõtjate esindajad kindlalt selle poolt, et liikmesriigid peavad auditeerimise läbiviimist koordineerima, kuna vastasel korral võib ettevõtja saada 28 eraldi auditeerimisotlust. Sellise sätte puudumine kehtivates õigusaktides on tekitanud ettevõtjate jaoks ebakindlust, eelkõige olukorras, kui nad saavad kirju teistelt maksuametitelt. Lisaks on enamik liikmesriike teatanud, et nad on kõnealuse lähenemisviisi poolt, kuna see on ressursside kasutamiseks tõhusam vahend. Mõju hindamise seisukohast leiti, et eelistatud variandi puhul , mis hõlmab auditeerimise koordineerimist, kaasneb võrreldes teiste variantidega nõuete täitmisest tulenevate kulude olulisem vähenemine.

4. MÕJU EELARVELE

Käesolev ettepanek on osa õigusaktide paketist, mis käsitleb käibemaksusüsteemi ajakohastamist seoses ettevõtjalt tarbijale suunatud e-kaubandusega. Ettepaneku kui terviku mõju eelarvele on üksikasjalikult välja toodud seletuskirjas ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul — COM(2016) 757.

Käesoleval paketi osal on eeldatavasti eelarvele oluline positiivne mõju. Auditite koordineerimise ja haldustasu stiimuli tulemuseks peaksid olema riskianalüüsil põhinevad auditid. Tõhusam auditeerimine, mis keskendub auditi tulemuslikkusele, peaks suurendama nõuete täitmist võrreldes teise, kooskõlastamist mitte ette nägeva lähenemisviisiga, mis võib ressursse asjatult survestada. Nappide ressursside ebatõhusal kasutamisel võib olla ka kõrvaltoimeid, mille tulemusel MOSSi süsteemi mittekuuluvaid ettevõtjaid ei auditeerita piisavalt, mis võib vähendada käibemaksu ja muude maksude tasumisega seoses nõuete täitmist ning avaldada nii negatiivset mõju eelarvele.

5. MUUD KÜSIMUSED

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Nõukogu määruses (EL) nr 904/2010 sisalduvaid MOSSi käsitlevaid sätteid tuleb muuta ja täiendada käibemaksudirektiivi muutmiseks tehtud ettepanekutest lähtudes. Kõnealused sätted hõlmavad eeskirju ja menetlusi, mis käsitlevad maksuhaldurite ja maksukohustuslaste vahelist ning liikmesriikide maksuametite vahelist elektroonilist käibemaksualase teabe vahetust seoses käibemaksukohustuslasena registreerimise, käibedeklaratsioonide ja käibemaksu tasumisega MOSSi süsteemis.

Määruse artikli 1 lõiget 4, artikli 2 lõiget 2, artikli 17 lõike 1 punkti d ja artiklit 31 on muudetud nii, et see peegeldaks MOSSi süsteemi laiendamist muudele teenustele kui telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- ja elektrooniliselt osutatavad teenused (edaspidi „elektroonilised teenused“) ning kaupade kaugmüügile (ettepaneku artikli 1 punktid 1–4).

Määruse XI peatüki 2. jao pealkirja muudetakse, piirates selle ajalist kohaldamist kuni 31. detsembrini 2020 (ettepaneku artikli 1 lõike 5 punkt a).

Ettepaneku artikli 1 punkti 5 alapunktiga b lisatakse määruse XI peatükile 3. jagu. See sisaldab ka sätteid, mida kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2021.

3. jao 2. alajagu (artiklid 47b–47 g) sisaldab sätteid, mis käsitlevad liikmesriikidevahelist teabevahetust seoses maksukohustuslaste registreerimisega MOSSi süsteemis ning käibedeklaratsioonidega ja käibemaksu tasumisega. Need sätted on sarnased XI peatüki 2. jao kehtivatele sätetele ja laiendavad nende kohaldamisala muudele teenustele kui elektroonilised teenused ja kaugmüügile.

3. jao 3. alajaos (artiklid 47h–47k) on sätted, mis käsitlevad tehingute kontrollimist ja maksukohustuslasi. Artiklis 47h on sätestatud, et impordiliikmesriik peaks kontrollima, kas käibemaksukohustuslasena registreerimise number, mis tuleb esitada tolliasutusele selliste kaupade importimisel, mille osas on käibemaks deklareeritud ja tasutud MOSSi süsteemi kaudu, on kehtiv. Kehtiv käibemaksukohustuslasena registreerimise number on kõnealuste kaupade importimisel maksuvabastuse kohaldamise taotlemise tingimus. Artiklites 47i ja 47j on sätestatud, et liikmesriigi poolt maksukohustuslasele esitatud dokumenditaotluste esitamist ja haldusuurimisi peaks koordineerima registreerimisliikmesriik, et vältida kooskõlastamata dokumenditaotlusi ja haldusuurimisi mitme tarbimisliikmesriigi poolt. Samamoodi on artiklis 47k ette nähtud registreerimisliikmesriigi osalemine tarbimisliikmesriigi maksuotsuse teatavakstegemises pärast haldusuurimise läbiviimist ning maksuotsuse alusel tasumisele kuuluvate summade sissenõudmises.

3. jao 4. alajao (artikkel 47l) kohaselt tuleb tarbimisliikmesriigil tasuda registreerimisliikmesriigile 5 % tasu, et hüvitada viimasele liikmesriigile erikorra alusel käibemaksu kogumise ja selle tasumise üle teostatud järelevalvega seotud kulusid. Praegu kehtiva MOSSi süsteemi alusel on liikmesriikidel lubatud jätta endale teatav protsent käibemaksust, mida nad koguvad, ja edastada see tarbimisliikmesriigile 2018. aasta lõpuks [3]. Ettepanekuga kehtestatakse alaline mehhanism, mis sarnaneb väljakujunenud tavaga tolli valdkonnas, võimaldades registreerimisliikmesriigil saada 5 % teiste liikmesriikide eest kogutud summadest, et hüvitada MOSSi IT-süsteemi ajakohastamiseks tehtud investeeringuid pärast MOSSi kohaldamisala laiendamist, püsivaid hoolduskulusid ja vahendeid, mis kulutati selles liikmesriigis asuvate ettevõtjate kontrollimiseks, eesmärgiga tugevdada koostööd ja parandada eeskirjade järgimist. Praeguse süsteemi kohaselt (määruse artikli 46 lõige 3)

[3] 1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2016 – 30 %; 1. jaanuarist 2017 kuni 31. detsembrini 2018 – 15 %; kinnipidamist ei ole enam ette nähtud alates 1. jaanuarist 2019.

peetakse need summad kinni registreerimisliikmesriigilt tarbimisliikmesriigi kasuks igalt MOSSi süsteemis tasutud käibemaksusummalt; see aga on põhjustanud palju probleeme, eelkõige seoses käibemaksu tagastamisega maksukohustuslastele. Seetõttu on tehtud ettepanek arvutada kõnealune tasu iga-aastaselt ja väljaspool MOSSi süsteemi asjaomaste netosummade alusel.

3. jao 5. alajaos (artikkel 47m) nähakse komisjonile ette võimalus pääseda automaatselt ligi liikmesriikide elektroonilistes süsteemides talletatud MOSSiga seotud teabele, välja arvatud mis tahes isikuandmed. See võimaldaks komisjonil koguda statistilist teavet automaatselt (nt erikorra alusel registreeritud maksukohustuslaste arvu kohta), ilma seda liikmesriikidelt taotlemata. Ühtlasi on see vajalik parema õigusloome eeskirjades ette nähtud hindamise läbiviimiseks.

3. jao 6. alajaos (artikkel 47n) on komisjonile antud rakendamisvolitused määrata kindlaks andmed, mis tuleb esitada maksukohustuslaste ja liikmesriikide vahelises või liikmesriikide endi vahelises teabevahetuses seoses käibemaksukohustuslasena registreerimise, käibedeklaratsioonide, käibemaksu tasumise, dokumenditaotluste ja haldusuurimistega jne, ning tehnilised vahendid kõnealuse teabe esitamiseks või edastamiseks. Selguse huvides on kõnealused sätted koondatud ühte artiklisse, selle asemel et näha need ette igas asjaomases normis, nagu praegu kehtivas määruses.

Ettepaneku artikli 1 punktiga 6 muudetakse I lisa punkti 1, viies selle kooskõlla ettepanekuga muuta käibemaksudirektiivi seoses kaupade kaugmüügiga (artikkel 34).

2016/0371 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse nõukogu määrust (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust[1],

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust[2],

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

1. Nõukogu määruses (EL) nr 904/2010[3] on sätestatud eeskirjad, mis käsitlevad liikmesriikide poolt teabe vahetamist ja säilitamist eesmärgiga kehtestada nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ[4] XII jaotise 6. peatükis ette nähtud erikorrad.

2. Erikordade kohaldamisala laiendamine muude kaupade ja teenuste kaugmüügile kui telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- ja elektrooniliselt osutatavad teenused alates 1. jaanuarist 2021 nõuab registreerimisliikmesriigi ja tarbimisliikmesriigi vahelist teabevahetust ning rahaülekandeid käsitlevate käesoleva määruse sätete kohaldamisala laiendamist.

3. Erikordade kohaldamise laiendamine selliste kaupade kaugmüügile, mida imporditakse kolmandatelt territooriumidelt ja kolmandatest riikidest, nõuab, et impordiliikmesriigi tolliasutustel on võimalik tuvastada väikeste saadetiste importi, mille väärtuselt tuleb tasuda käibemaksu ühe erikorra alusel. Käibemaksukohustuslasena registreerimise number, mille alusel käibemaksu tasutakse, tuleks seetõttu edastada eelnevalt, et tolliasutustel oleks võimalik kontrollida selle kehtivust kaupade importimise ajal.

4. Registreerimisliikmesriigid ja kõik tarbimisliikmesriigid, kuhu kaupu tarnitakse või kus teenuseid osutatakse, võivad esitada erikorda kasutavatele maksukohustuslastele dokumenditaotlusi ja viia nende suhtes läbi haldusuurimisi. Selleks et vähendada ettevõtjate jaoks halduskoormust ja nõuete täitmisega seotud kulusid ning maksuhaldurite jaoks korduvate dokumenditaotluste ja haldusuurimiste arvu ning vältida topelttööd, peaks taotlusi ja uurimisi koordineerima registreerimisliikmesriik.

---

1 ELT C […], […], lk […].

2 ELT C […], […], lk […].

3 Nõukogu 7. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas (ELT L 268, 12.10.2010, lk 1).

4 Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

5. Kuna erikordade alusel kogub teiste liikmesriikide eest käibemaksu ja teostab käibemaksu tasumise üle kontrolli registreerimisliikmesriik, on sobiv kehtestada mehhanism, mille kohaselt registreerimisliikmesriik saab asjaomaselt tarbimisliikmesriigilt tasu, et hüvitada käibemaksu kogumise ja selle tasumise üle kontrolli teostamise kulusid. Kuna aga kehtiv süsteem, mille kohaselt peetakse tasu kinni käibemaksust ja edastatakse registreerimisliikmesriigi poolt tarbimisliikmesriigile, on põhjustanud probleeme, eriti seoses maksu tagastamisega, tuleks see tasu arvutada ja maksta iga-aastaselt, väljaspool erikordi.

6. Selleks et lihtsustada erikordade kohaldamist puudutavate statistiliste andmete kogumist, peaks komisjonil olema õigus saada automaatselt liikmesriikide elektroonilistes süsteemides hoitavat erikordadega seotud üldist teavet, välja arvatud üksikuid maksukohustuslasi puudutav teave.

7. Teave, mida maksukohustuslased peavad erikordade kohaldamisega seoses esitama ja liikmesriigid omavahel vahetavad, ning tehnilised vahendid, mille abil maksukohustuslased teavet esitavad ja liikmesriigid seda vahetavad, tuleks kindlaks määrata vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 artiklis 5 kehtestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.[5]

8. Võttes arvesse aega, mida on vaja käesoleva määruse rakendamiseks vajalike meetmete kehtestamiseks ja selleks, et liikmesriikidel oleks võimalik kohandada käibemaksukohustuse registreerimiseks ning käibemaksu deklareerimiseks ja tasumiseks mõeldud IT-süsteeme ning võtta arvesse nõukogu direktiivi [...]/EL[6] artikliga 2 ette nähtud muudatusi, tuleks käesolevat määrust kohaldada nende muudatuste kohaldamise kuupäevast.

9. Seepärast tuleks määrust (EL) nr 904/2010 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EL) nr 904/2010 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 1 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Käesolevas määruses sätestatakse ka eeskirjad ja menetlused direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatükis sätestatud erikordade kohaselt tarnitavaid kaupu ja osutatavaid teenuseid käsitleva käibemaksuteabe elektrooniliseks vahetamiseks ja samuti hilisemaks teabevahetuseks ning kõnealuse erikorraga hõlmatud kaupade ja teenuste osas raha ülekandmiseks liikmesriikide pädevate asutuste vahel.

2) Artikli 2 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Iga erikorra suhtes kohaldamisele kuuluvaid direktiivi 2006/112/EÜ artiklites 358a, 369a ja 369l sisalduvaid mõisteid kasutatakse ka käesoleva määruse kohaldamisel.“

3) Artikli 17 lõike 1 punkt d asendatakse järgmisega:

---

[5] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

[6] Nõukogu direktiiv [...]/EL, [...], millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul.

„d) teave, mida kogutakse direktiivi 2006/112/EÜ artiklite 360, 361, 364, 365, 369c, 369f, 369g, 369o, 369p, 369s ja 369t alusel.“

4) Artiklit 31 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Iga liikmesriigi pädevad asutused tagavad, et ühendusesiseste kaubatarnete või ühendusesisese teenuseosutamisega seotud isikutel ning teenuseid osutavatel mitteasutatud maksukohustuslastel on õigus saada seda laadi tegevuse tarbeks elektrooniliselt kinnitus iga konkreetse isiku käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri kehtivuse kohta, samuti kõnealuse isiku nimi ja aadress. Kõnealune teave peab vastama artiklis 17 osutatud andmetele.“

b) lõige 3 jäetakse välja.

5) XI peatükki muudetakse järgmiselt:

a) 2. jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„Sätted, mida kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2020.”

b) lisatakse 3. jagu:

„3. JAGU
Alates 1. jaanuarist 2021 kohaldatavad sätted

1. alajagu

Üldsätted

Artikkel 47a

Käesoleva jao sätteid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2021.

2. alajagu
Teabevahetus

Artikkel 47b

1. Teave, mille maksukohustuslane, kes kasutab direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 2. jaos sätestatud erikorda, esitab registreerimisliikmesriigile oma maksustatava tegevuse alustamisel vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 361, esitatakse elektrooniliselt. Sarnased andmed sellise maksukohustuslase registreerimiseks, kes kasutab direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 3. jaos sätestatud erikorda, esitatakse maksustatava tegevuse alustamisel vastavalt direktiivi artiklile 369b elektrooniliselt.

2. Registreerimisliikmesriik edastab lõikes 1 osutatud teabe elektrooniliselt teiste liikmesriikide pädevatele asutusele kümne päeva jooksul selle kuu lõpust, mil teave saadi maksukohustuslaselt, kes kasutab ühte direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 2. ja 3. jaos sätestatud erikordadest. Samamoodi teatab registreerimisliikmesriik teiste liikmesriikide pädevatele asutustele maksukohustuslasele antud käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrist.

3. Registreerimisliikmesriik teatab viivitamata elektrooniliselt teiste liikmesriikide pädevatele asutustele sellest, kui maksukohustuslane, kes kasutab ühte direktiivi 2006/112/EÜ

XII jaotise 6. peatüki 2. ja 3. jaos sätestatud erikordadest, kõnealuse erikorra kohaldamisalast välja jäetakse.

Artikkel 47c

1. Teave, mille direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 4. jaos sätestatud erikorda kasutav maksukohustuslane või tema vahendaja esitab registreerimisliikmesriigile, kui ta alustab maksustatavat tegevust vastavalt direktiivi artikli 369p lõigetele 1 ja 2, esitatakse elektrooniliselt. Teave kõigist muudatustest 2006/112/EÜ artikli 369p lõike 3 kohaselt esitatud teabes esitatakse samuti elektrooniliselt.

2. Registreerimisliikmesriik edastab lõikes 1 osutatud teabe elektrooniliselt teiste liikmesriikide pädevatele asutusele kümne päeva jooksul selle kuu lõpust, mil teave saadi maksukohustuslaselt, kes kasutab direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 4. jaos sätestatud erikorda, või, kui see on asjakohane, tema vahendajalt.

3. Registreerimisliikmesriik teatab viivitamata elektrooniliselt teiste liikmesriikide pädevatele asutustele sellest, kui direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 4. jaos sätestatud erikorda kasutav maksukohustuslane või, kui see on asjakohane, tema vahendaja, erikorra kohaldamisalast välja jäetakse.

Artikkel 47d

1. Käibedeklaratsioon koos direktiivi 2006/112/EÜ artiklites 365, 369g ja 369t sätestatud andmetega esitatakse elektrooniliselt.

2. Registreerimisliikmesriik edastab selle teabe elektrooniliselt asjaomase tarbimisliikmesriigi pädevale asutusele hiljemalt kahekümne päeva jooksul pärast selle kuu lõppu, mil käibedeklaratsioon saadi.

Registreerimisliikmesriik edastab ka direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369g lõigetes 2 ja 3 ette nähtud teabe asjaomase asukohaliikmesriigi pädevale asutusele.

Liikmesriigid, kes on nõudnud maksudeklaratsiooni koostamist muus omavääringus kui euro, arvestavad summad ümber eurodesse, kasutades maksustamisperioodi viimasel päeval kehtinud vahetuskurssi. Ümberarvestamisel kasutatakse vahetuskursse, mis Euroopa Keskpank on kõnealuse päeva kohta avaldanud, või kui selle päeva kohta ei ole kursse avaldatud, siis järgmise avaldamispäeva vahetuskursse.

Artikkel 47e

Registreerimisliikmesriik edastab elektrooniliselt tarbimisliikmesriigile teabe, mida on vaja iga makse seostamiseks vastava kvartali maksudeklaratsiooniga või maksuotsusega.

Artikkel 47f

1. Registreerimisliikmesriik tagab, et summa, mille maksukohustuslane, kes kasutab ühte direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatükis sätestatud erikordadest, või, kui see on asjakohane, tema vahendaja on maksnud, kantakse üle eurodes nomineeritud pangakontole, mille on määranud tarbimisliikmesriik, kellele makse tuleb teha.

Liikmesriigid, kes on nõudnud maksmist muus omavääringus kui euro, arvestavad summad ümber eurodesse, kasutades maksustamisperioodi viimasel päeval kehtinud vahetuskurssi. Ümberarvestamisel kasutatakse vahetuskursse, mis Euroopa Keskpank on kõnealuse päeva

kohta avaldanud, või kui selle päeva kohta ei ole kursse avaldatud, siis järgmise avaldamispäeva vahetuskursse.

Ülekanne toimub hiljemalt kümne päeva möödumisel makse saamise kuu lõpust.

2. Kui maksukohustuslane, kes kasutab erikorda või, kui see on asjakohane, tema vahendaja ei maksa kogu võlgnetavat maksusummat, tagab registreerimisliikmesriik, et makse kantakse tarbimisliikmesriigile üle võrdeliselt igale liikmesriigile võlgnetava maksusummaga. Registreerimisliikmesriik teatab sellest elektrooniliselt tarbimisliikmesriigi pädevatele asutustele.

Artikkel 47g

Liikmesriigid teatavad elektrooniliselt teiste liikmesriikide pädevatele asutustele need pangakontode numbrid, mis on ette nähtud artikli 47f kohaste maksete vastuvõtmiseks.

Liikmesriigid teatavad viivitamata elektrooniliselt teiste liikmesriikide pädevatele asutustele ja komisjonile muudatustest maksumääras, mida rakendatakse erikorra kohaldamisalasse kuuluvate kaubatarnete ja teenuste suhtes.

3. alajagu
Tehingute kontrollimine ja maksukohustuslased

Artikkel 47h

Liikmesriigid kontrollivad selliste kaupade impordi korral, millega seoses on deklareeritud käibemaksu direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 4. jaos sätestatud erikorra alusel, direktiivi artikli 369q kohaselt antud individuaalset käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrit, millest on eelnevalt selle impordiga seoses teada antud liikmesriigile, kuhu kaup imporditakse.

Artikkel 47i

1. Selleks et saada direktiivi 2006/112/EÜ artiklite 369, 369k ja 369x alusel maksukohustuslase või tema vahendaja säilitatavaid andmeid, esitab tarbimisliikmesriik kõigepealt elektrooniliselt taotluse registreerimisliikmesriigile.

2. Kui registreerimisliikmesriik taotluse saab, edastab ta selle elektrooniliselt ja viivitamata maksukohustuslasele või tema vahendajale.

3. Taotluse korral esitab maksukohustuslane või tema vahendaja nõutud dokumendid registreerimisliikmesriigile elektrooniliselt. Registreerimisliikmesriigile andmete esitamiseks võib kasutada standardvormi.

4. Registreerimisliikmesriik edastab saadud andmed elektrooniliselt ja viivitamata taotluse esitanud tarbimisliikmesriigile.

5. Kui taotluse esitanud tarbimisliikmesriik ei saa taotletud teavet 30 päeva jooksul taotluse esitamisest, võib see liikmesriik teabe saamiseks võtta mis tahes meetmeid kooskõlas oma siseriikliku õigusega.

Artikkel 47j

1. Kui registreerimisliikmesriik otsustab viia oma territooriumil läbi haldusuurimise sellise maksukohustuslase suhtes, kes kasutab ühte direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6.

peatükis sätestatud erikordadest, või, kui see on asjakohane, sellise maksukohustuslase vahendaja suhtes, teavitab ta sellest eelnevalt teiste liikmesriikide pädevaid asutusi.

2. Kui tarbimisliikmesriik otsustab, et läbi tuleb viia haldusuurimine, peab tal kõigepealt konsulteerima registreerimisliikmesriigiga selle üle, kas niisugune uurimine on vajalik.

Juhul kui lepitakse kokku, et haldusuurimine tuleb läbi viia, teatab registreerimisliikmesriik sellest teistele liikmesriikidele.

Kui registreerimisliikmesriik ei ole nõus, et haldusuurimine on vajalik, teatab ta sellest teistele asjaomastele tarbimisliikmesriikidele, esitades oma põhjendused. Kui vähemalt kaks liikmesriiki leiavad, et haldusuurimine on vajalik, peab registreerimisliikmesriik haldusuurimise läbi viima koostöös kõnealuste liikmesriikidega. Kui ainult üks tarbimisliikmesriik leiab, et uurimine on vajalik, võib ta võtta mis tahes asjakohaseid meetmeid vastavalt oma siseriiklikule õigusele.

3. Iga asjaomane tarbimisliikmesriik võib osaleda haldusuurimises, mida viib läbi registreerimisliikmesriik omal algatusel või mõne tarbimisliikmesriigi taotlusel. Sellises haldusuurimises võib kasutada käesolevas määruses osutatud vahendeid ja menetlusi.

4. Iga liikmesriik edastab teistele liikmesriikidele ja komisjonile selle pädeva isiku andmed, kes vastutab kõnealuses liikmesriigis haldusuurimiste koordineerimise eest.

Artikkel 47k

Artikli 47j alusel läbi viidud haldusuurimise lõpetamisel võib tarbimisliikmesriik otsustada väljastada siseriiklike õigusaktide alusel uue maksuotsuse, sealhulgas tasumisele kuuluvate intresside ja viiviste kohta.

Kui tarbimisliikmesriik sellise maksuotsuse väljastab, taotleb ta registreerimisliikmesriigilt artikli 25 alusel, et viimane teataks sellest maksuotsusest maksukohustuslasele või, kui see on asjakohane, tema vahendajale, ning nõuaks maksuotsuses ette nähtud summad sisse. Kõnealune teatamistaotlus ja sellele järgnevad teated maksukohustuslasele või, kui see on asjakohane, tema vahendajale, esitatakse elektrooniliselt.

4. alajagu
Erikordade alusel maksu kogumisega ja maksude tasumise üle teostatava järelevalvega seotud tasud

Artikkel 47l

Tarbimisliikmesriik maksab registreerimisliikmesriigile tasu viimase poolt tarbimisliikmesriigi eest direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatükis sätestatud erikordade alusel sissenõutud kogusummalt.

Kõnealune tasu on 5 % kogutud kogusummast, mille registreerimisliikmesriik on tarbimisliikmeriigi eest kogunud, sealhulgas summad, mis koguti pärast artikli 47j kohase haldusuurimise läbiviimist.

Tarbimisliikmesriik peab iga-aastaselt tasumisele kuuluva tasu, mis arvutatakse kogu kalendriaasta põhjal, registreerimisliikmesriigile üle kandma hiljemalt järgmise kalendriaasta 31. märtsiks.

5. alajagu
Statistilised andmed

Artikkel 47m

Liikmesriigid tagavad komisjonile ligipääsu nende elektroonilistes süsteemides salvestatud statistilistele andmetele vastavalt artikli 17 lõike 1 punktile d. Need andmed ei tohi sisaldada isikuandmeid.“

6. alajagu
Rakendamisvolituste andmine

Artikkel 47n

Komisjonil on õigus artikli 58 lõikes 2 sätestatud kontrollimenetluse kohaselt võtta järgmisi meetmeid:

a) artikli 47b lõikes 1, artikli 47d lõikes 1 ja artikli 47i lõikes 3 osutatud teave, mis maksukohustuslasel esitada tuleb, ning tehnilised vahendid selle teabe esitamiseks;

b) artikli 47b lõigetes 2 ja 3, artikli 47c lõigetes 2 ja 3, artikli 47d lõikes 2, artiklis 47e, artikli 47f lõikes 2, artikli 47i lõigetes 1, 2 ja 4, artikli 47j lõigetes 1, 2 ja 4 ning artiklis 47k osutatud teave, mida liikmesriigid peavad omavahel vahetama, ning tehnilised vahendid selle teabe edastamiseks;

c) artikli 47c lõikes 1 osutatud teabe miinimumloetelu, mis maksukohustusel tuleb esitada, ning tehnilised vahendid selle teabe esitamiseks;

d) tehnilised vahendid artiklis 47g osutatud teabe vahetamiseks liikmeriikide vahel;

e) tehnilised vahendid, mille abil impordiliikmesriik kontrollib artiklis 47h osutatud teavet;

f) teave, millele komisjonil on ligipääs, nagu on osutatud artiklis 47m, ning tehnilised vahendid kõnealusest teabest väljavõtete tegemiseks.“

6) I lisa muudetakse järgmiselt.

a) punkt 1 asendatakse järgmisega:

„1. kaugmüük (direktiivi 2006/112/EÜ artikkel 33);“

b) punkt 3 asendatakse järgmisega:

„3. telekommunikatsiooniteenused, raadio- ja teleringhäälinguteenused ja elektrooniliselt osutatavad teenused, (direktiivi 2006/112/EÜ artikkel 58), välja arvatud juhul, kui maksukohustuslane kasutab direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatükis sätestatud erikordi.“

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2021.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja